

ger af enkepensionsloven bør gennemføres. Flertallet har peget på, at der i de senere år har været en tendens mod begrænsning af ægtefælledækning til fordel for egenpensionering, og at ægtefæller i stigende omfang begge er på arbejdsmarkedet og derfor normalt vil have eller få en pensionsordning. Hertil kommer, at bidragspligt i stadigt stigende omfang ikke pålægges.

Overordnet har flertallet foreslået, at loven gøres kønsneutral, men har herudover ikke foreslået egentlige ændringer af lovens område. Dog er det anbefalet, at det præciseres, at ordninger, der har været led i et ansættelsesforhold, og som er opretholdt uden nogen forbindelse med et ansættelsesforhold også er omfattet af loven, hvis de er i kraft ved separationen eller skilsmissen.

Om flertallets overvejelser henvises til betænkningens kapitel 13, side 213-214.

### 3.1.2. Ministeriet for Familie- og Forbrugeranliggendes overvejelser

Ministeriet for Familie- og Forbrugeranliggende er enig med Ægtefællepensionsudvalgets flertal i, at der fortsat er behov for en samlet lovregulering af spørgsmålet om bevarelse af retten til ægtefællepension efter separation og skilsmisse. En fraskilt ægtefælles behov for forsørgelse er stadig et hensyn, der kan begrunde bevarelse af pensionsdækning efter separation og skilsmisse, ikke mindst, hvis den fraskilte ægtefælle under ægteskabet har indrettet sig på at være pensionsmæssigt dækket af den anden ægtefælles pensionsordning.

Ministeriet er enig med Ægtefællepensionsudvalget i omfanget af behovet for ændringer, navnlig fordi behovet for en særskilt lovregulering efter en årrække – i takt med udbygningen af de enkelte pensionsordninger – ikke længere vil være til stede.

Ministeriet kan tilslutte sig, at loven både omfatter mænd og kvinder og dermed gøres kønsneutral. Loven vil herefter også omfatte registrerede partnere, jf. § 3 i lov nr. 372 af 7. juni 1989 om registreret partnerskab. Se nærmere under afsnit 6 om ministeriets ligestillingsvurdering og afsnit 7 om forholdet til EU-retten.

Endelig kan ministeriet tilslutte sig, at der foretages den foreslåede præcisering vedrørende ordninger, som ikke længere er led i et ansættelsesforhold. Der henvises til lovforslaget § 1, stk. 1, nr. 3, litra a, samt bemærkningerne hertil.

### 3.2. Betingelser for at bevare retten til ægtefællepension

#### 3.2.1. Ægtefællepensionsudvalgets overvejelser

Flertallet har foreslået at opretholde den nugældende betingelse om bidragspligt som en betingelse for, at en ægtefælle kan bevare retten til ægtefællepension efter en skilsmisse.

Da erfaringerne med enkepensionsloven har vist, at det i praksis er vanskeligt at udskille de aftaler, der ikke indebærer en reel bidragspligt og dermed ikke opfylder lovens betingelser om ret til ægtefællebidrag, har flertallet foreslået, at et aftalt bidrags størrelse som minimum skal udgøre et løb svarende til normalbidraget for børn, jf. § 14 i lov om børnetilskud og forskudsvis udbetaling af børnebidrag.

Hvis selve bidragspligten beror på en aftale om gensidig bidragspligt (at der efter en separation eller en skilsmisse skal påhvile ægtefællerne gensidig bidragspligt over for hinanden), forslås det fra flertallets side, at sådanne aftaler kun kan medføre ret til bevarelse af ægtefællepension, hvis der har været fastsat bidrag af statsamtet, og hvis der ydes bidrag på dødsfaldstidspunktet. Baggrunden herfor er, at sådanne aftaler indgås i et ikke helt underordnet omfang, og at der derfor bør tages stilling til, hvilke retsvirkninger aftalerne har for ægtefællepensionens bevarelse.

Flertallet har endvidere fundet, at et ægteskab bør have haft en vis varighed, før der kan opnås ret til ægtefællepension ved separation og skilsmisse, men har dog ikke fundet anledning til at ændre varigheden på 5 år af den eksisterende bestemmelse i enkepensionsloven. Flertallet har her anført, at denne tidsgrænse kendes fra andre ægteskabsretlige regler, og at åremålet har mindre betydning i forhold til betingelsen om bidragspligt.

Om flertallets overvejelser henvises til betænkningens kapitel 13, side 214-217.

#### 3.2.2. Ministeriet for Familie- og Forbrugeranliggendes overvejelser

Ministeriet kan af de grunde, som udvalgets flertal har fremført, tilslutte sig forslagene om bidragspligt og varigheden af ægteskabet som betingelser for at bevare retten til ægtefællepension efter separation og skilsmisse.

Efter ministeriets opfattelse vil der være et betydeligt sammenfald mellem de synspunkter, der fører til at pålægge en ægtefælle bidragspligt over for sin tidligere ægtefælle og de nævnte hensyn bag pensionsdækning til fraskilte. Derfor bør betingelsen om bidragspligt fortsat opretholdes, således at ægtefælle-